Tax Bill came up for consideration. Money Bills are being passed by us. It is incorrect to say that the Government will be put in an awkward position if a Money Bill is not passed.

Mr. SPEAKER : I do not say that it will be passed or not passed. It does not matter at all. But according to the constitution, they have got the power to delay even Money Bills up to a maximum of fourteen days. If the hon. Member will come to my room, I will show him the relevant article. That is the maximum power they have.

7. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மது விலக்கு (திருத்த) மசோதா (சட்டப்பேரவை) மசோதா எண் 5/1967.

* The Hon. Thiru C. N. ANNADURAI : Sir, I move—

'That the Madras Prohibition (Amendment) Bill,[a] 1967 (L.A. Bill No. 5 of 1967) be taken into consideration.

Section 21-A of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937) provides for the levy of a sale-tax at the rate of fifty naye Paise in the rupee on sales of foreign liquor to permit holders. With a view to providing for an increase in the revenues of this State, which has been found very necessary to facilitate implementation of the schemes of national development in the Fourth Plan, it is proposed to amend section 21-A of the Act so as to increase the rate of sales-tax from fifty naye Paise in the rupee to seventy-five Paise in the rupee. The Bill seeks to the above object.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கு திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் இப்போது சபையில் இல்லாததால், அவருடைய திருத்தம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் "மசோதா ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டு" மென்று தீர்மானம் இப்போது விவாதத்திற்கு விடப்படுகிறது.

* Thiru K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, this Bill which பி.ப. 4–00
seeks to amend the existing Act by increasing the sales tax from fifty paise to seventy-five paise in the rupee over the sale of foreign liquor, to enable the Government to get a larger revenue for executing developmental works. This amending Bill looks very innocuous and innocent in its nature and it gives the impression that the Government intend to increase the sales-tax from 50 Paise to 75 paise. But the increse is very steep. If money alone is the only consideration, I do not see any reason why the Government should not come forward to levy even one rupee on a turnover of one rupee? That would have been all right because after all those people who consume foreign liquor are not

---

[a] 1967 ஜூன் 23 தேதியிட்ட அரசிதழ் தனி வெளியீட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

having any champions in this House to take up their cause and they are considered as not men of good taste and so anything can be imposed on them as their attitude is not in conformity with the policy of prohibition in our State. In this connection, I would suggest to the Government a small innovation. Of late, I have been noticing that the persons who have been used to this consumption of foreign liquor, have been going up to the Government in large numbers asking for the grant of permits on a permanent basis. The grounds on which these permits are granted are very worthy to be considered. The persons who have been used to this liquor cannot live comfortably without the consumption of foreign liquor and that is one consideration. Another consideration is that the people who are infirm or have attained old age and who can afford and who belong to the higher strata of society must have this foreign liquor if they are to live for a long time. So, instead of bringing forward this kind of a niggardly amendment, I would suggest that the Government should be more liberal in their policy of granting permits whenever persons come forward to have these permits because the number of persons who will be going in for this foreign liquor will be considerably less when compared to the entire population of our State. After all those persons can afford to throw away their money and also they want to live in comfortable position in the last days of their life and why not the Government be more generous and give more permits to such persons. Of course, the Government should have a perfect machinery to check malpractices. The Hon. Chief Minister is well aware that for the persons in the higher strata of society, foreign liquors can be got for the mere asking and they are easily available and how do they find their way into our State? They are being handled by the persons in the higher strata of society. These are the things which the Hon. Chief Minister cannot profitably probe into. Such being the condition of the society, why not the Government be more liberal in the grant of permits for foreign liquor. I am not concerned with toddy or country liquor and the Hon. Chief Minister can continue to have his faddism satisfied by having stricter prohibition. But as far as foreign liquor is concerned, this is a thing which concerns only a microscopic minority of the population and he can be more liberal in this respect. We cannot bring forward an amending Bill but the Government can bring forward it to give effect to this proposal and they can even levy a sales-tax of one rupee on a turnover of one rupee in the case of foreign liquor. Thank you, Sir.

*THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Mr. Speaker, Sir, there is practically nothing for me to add except to say that my Hon. Friend has been pleading, even overpleading, by stating that I wanted only 75 Paise and that he wanted the levy of one rupee. I am thankful to him for being of assistance in bridging the gulf with regard to finance. He has stated that instead of taking this way, we can raise some money through permits and he has talked about trafficking in liquor. But I am not familiar with

such traffiking. I find that my Hon. Friend was very explanatory in that he was having some connection in his capacity as an advocate. . . (Thiru K. Vinayakam : Let not your people be under the impression that I am a drunkard.) May I announce to the House that Mr. Vinayakam is a teetotaller. The offer he has made will be taken into consideration as and when necessity arises. Now, would request the House to accept the Motion.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

இரண்டாவது பிரிவு பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறை வேற்றப்பட்டது.

நெடுந்தலைப்பு, முன்னுரை முதல் பிரிவு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Mr. Speaker, Sir, I move : "That the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 5 of 1967) be passed."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/1967.)

* **மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** மாண்புமிகு சபா நாயகர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/1961) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று பிரேரேபிக்கிறேன்.

தமிழக 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் (தமிழகச் சட்டம் 1/1959) வரி வீதங்களில் சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. 1967-68 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பெருத்த அளவில் வருமானப்பற்றுக்குறை ஏற்பட்டிருப்பது மட்டும் இதற்குக் காரணம் அல்ல. இரண்டு சதவிகித மத்திய விற்பனை வரி 1—7—1966-லிருந்து 3 சதவிகிதமாக உயத்தப்பட்டிருப்பதும் இதற்குக் காரணமாகும். இந்த 3 சதவிதத்தைவிட குறைவான வீதப்படி மாநிலச் சட்டத்தின்கீழ் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிற சரக்குகளைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் விதித்துள்ள இந்த 3 சதவீத உயர்வின் பயனை நாம் துய்க்க முடியாது. அறிவிக்கப்பட்ட பொருள்கள் மீது தமிழக 1959-ம் ஆண்டு 1 வது சட்டத்தின்படி வரி வீதம் இப்போது 2 சதவீதமாகவோ அல்லது அதற்குக் குறைவாகவோ உள்ளது.

* 1967 ஜூன் 23 தேதியிடப்பட்ட அரசிதழ் தனி வெளியீட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.